

què els intel·lectuals del país cridats a la feixuga tasca d'ajudar el conseller de Cultura, Joaquim Ferrer, a pintar la façana del poder de modernitat, hi anessin a reflexionar. Doncs, sí. En Vicenç Altaió, artista modern de mena, i l'interiorista Xavier Oliver van anar a pair l'últim dels sovintejats dinars —preambuls d'encara no se sap què— al Saló Gaudí. Els moderns en procés de reconversió estaven indignats de tanta precaució cautelara de l'Oriol Pi de Cabanyes (informació suplementària: factòtum de l'operació modernitzadora desplegable, no s'ha dit si retallable, i en realitat cadudubtes etern al ser-

SALÓ GAUDÍ A BARCELONA

Només per a homes

Sis mil metres quadrats al Born de Barcelona han donat pas a una moda masculina insòlita i modernitzada. L'elegància sense estridències ens ha mostrat vestits, leotards, capes i, també, faldilles. Tot per als homes.

Assumpció Maresma

Talment com si Muamar el Gaddafi hagués arribat al Saló de moda Gaudí-Home, el públic del Born esclatà amb aplaudiments espontanis davant l'ombra majestuosa d'un home, amb capa i turbant negres, retallada per un raig de llum destinat a il·luminar, només, allò que és bell.

Naturalment, es tractava d'un *flash* il·lusori: en Gaddafi continuava al peu del canó plantant cara a la VI Flota nord-americana i a Barcelona s'estava celebrant una desfilada de modes sota l'estructura metàl·lica del Born, que, conjuntament amb les Drassanes, ha estat la seu del Saló Gaudí-Home de moda de tardor-hivern 86-87, durant els dies 28, 29 i 30 de gener.

I és que el món de la moda és enlluernador, fronterer amb la fastuositat del que no és tangible i la realitat quotidiana de sortir vestit al carrer, i per tant és fàcil caure en l'escenografia de la ficció. Però, la moda, a part

tot això, és un negoci, i el Saló Gaudí ha estat plenament abocat a vendre i a promoure la moda ben feta. Els sis mil metres quadrats d'aparador, amb vuitanta-cinc empreses, ja es pot comparar als grans salons internacionals com són el Pitti (Itàlia) i el Shem (París). Els principals magatzems del món i les *boutiques* s'han passejat per Barcelona i han comprat.

Per això no és estrany que el Saló sigui ple de gent guapa, gent guapíssima, vestida insòlita, molt barrejada amb centenars d'executius, lleugerament modernitzats.

Els moderns assessors de la Generalitat s'ho mediten

Els organitzadors d'aquest gran mercat sofisticat, també, han volgut portar-hi la cultura, amb un espectacle de Jordi Mesallès al Born, on sortia tot allò que diuen que és Barcelona: en Floc de Neu, la Dama del paraigües i els cercles olímpics. Ara, el que no es podien pensar mai els organitzadors és que el Saló fos útil per-

Poques corbates i... faldilles.

vei de Convergència, a sou de l'administració pública) i esperaven trobar enmig de tanta meravella algun toc subtil que els ajudés a aclarir tot aquest batibull muntat pel conseller Ferrer i el seu ajudant de cambra.

Aclaparadora espanyolització

Si finalment aquests nois troben la llum, ben segur que serà gràcies a la moda. Això sí, la passejada pel Saló Gaudí els haurà posat alerta de l'aclaparadora espanyolització d'aquesta fira. Segons el senyor Echevarría, director del Saló Gaudí, comercialment s'ha de parlar de moda «Made in Spain». Aquest criteri, però, no el

semblen compartir els gallecs, que estan ben representats en aquest Saló de Barcelona pel grup Luar i que tenen molt clar que ells venen moda gallega i que això va molt bé al calaix, evidentment al seu, que d'això es tracta. El senyor Pedro Emilio Sanz, cap del Gabinet del conseller d'Indústria de Galícia, explica que ben aviat els dissenyadors de moda gallega exposaran a París i que el seu govern, per tal de saltar-se les limitacions que posa el govern espanyol perquè les nacionalitats no puguin projectar-se a l'exterior, s'ha inventat una empresa privada anomenada «Gadex», amb capital públic i privat, que s'encarrega de fer la promoció internacional de la moda gallega sense traves centralistes.

El senyor Emilio Sanz diu que el sector de la confecció a Galícia està creixent i que no noten la crisi. Venen a França, a EUA i fins i tot al senyor Gaddafi —no és broma—, que ha comprat milers de camises gallegues per als libis. El govern gallec també edita una esplèndida revista que pot situar-se a l'alçada de *Vogue*. A part d'aquestes informacions promocionals, els gallecs ens han passat un crombo bo sobre l'Adolfo Domínguez, que va per lliure i no forma part de

Luar. El famós dissenyador de moda es fa cosir la roba a Portugal, perquè la mà d'obra és més barata. Ara ja sabeu d'on vénen les arrugues.

¿Homes amb faldilles?

Anant al gra, per als qui vulguin posar-se guapos, les noves tendències presentades al Saló proposen un vestuari per a homes folgat i lleuger. Les amplades d'espatlla s'aniran reduint i hi haurà un retorn: l'etern retorn cap al classicisme, combinat amb tocs personals per donar un to informal que deixi veure la personalitat de cadascú, o que ajudi, això a gust del consumidor, a despistar el personal. La personalitat haurà d'estar tenyida de colors vistosos perquè el color de moda s'inspira en la natura tardoral: groc pruna, verds i marrons amb pinzellades turqueses, liles, roses i verdes. Segons el senyor Echevarría: «L'home accepta el colorisme, la diversitat de formes, i fa així un gran pas per reconèixer que la indumentària és una manera de donar la imatge de si mateix».

Els dissenyadors: Agapito García, Antonio García Regueiro, Eduard Bosch, Florentino Cacheda, Gene Ca-

balleiro, Javier Canas, José Tomàs, Juan Manuel Cividades, Julio Novoa, Pedro Morago i Roser Marcè, són els que han presentat les seves col·leccions per la passarel·la. En els seus models es destaca la capacitat d'adaptar les noves tendències en totes les situacions de la tan anomenada vida moderna. Vestits espectaculars, faldilles per als homes, poques corbates, leotards de punt, capes i, sobretot, molta elegància, sense cap mena de perjudici a l'hora de combinar la lluminositat de l'imprevist amb l'elegància, deixant sempre l'estridència de banda.

Si aviat veurem els homes amb faldilles, és una incògnita que el temps resoldrà. De moment, les passarel·les en van plenes. I, si hem de dir la veritat, lluien molt sobre els maniquis de carn i ossos, que són els qui realment han triomfat a Barcelona: vint-i-quatre homes al punt. La sorpresa tangencial i vistosa ha estat la llarga cabellera del model Christopher Siragusa, portada amb delicadesa. O sigui que si hi ha algú que encara mantingui la melena de l'època *hippy*, ara pot reconvertir-se ràpid i ser el primer modern, perquè els que s'han rapat ho tenen clar. □

MANIFEST PER L'EIXIDA DE L'OTAN

Els sotasignats, en nom de les nostres respectives entitats (organitzacions, associacions i col·lectius), i representant l'opinió de diversos sectors de la societat valenciana, volem manifestar públicament el nostre rebuig a la permanència de l'Estat espanyol en l'Aliança Atlàntica (OTAN), com també a qualsevol tractat que ens vincule al dispositiu militar nord-americà. I partint del dret que tenim com a ciutadans i ciutadanes de decidir sobre qüestions que afecten la nostra sobirania com a poble, **exigim** del govern que convoque el tantes vegades promés referèndum i que aquest es faça amb una pregunta que ens permeta de decidir sobre la permanència en l'OTAN, i que siga vinculant.

ENVIEU LA VOSTRA ADHESIÓ

Termini d'entrega: 7 de febrer

Com a continuació del treball que des de la seua fundació fa any i mig, du a terme la Coordinadora Pacifista per tal d'aconseguir que es convoque el referèndum sobre l'OTAN i es faça en unes condicions vàlides, hem cregut convenient de fer públic aquest manifest. El nostre objectiu és arrebregar el màxim d'adhesions possibles per part d'entitats, organitzacions, associacions i col·lectius de tot tipus (polítics, esportius, sindicals, religiosos, culturals, de temps lliure, ...). Aquest manifest es publicarà en la premsa valenciana en anunci pagat i l'esmentada campanya es clourà amb un acte que se celebrarà al teatre Olympia, diumenge 9 de febrer, a les 11 del matí. L'acte comptarà amb la presència de:

Cèlia Amorós, Lola Gaos, Juan Gil-Albert, Vicent Andrés Estellés, Trini Simó i Josep-Vicent Marqués

i amb l'actuació de:

Lluís Miquel, Miguel Bonet, Ovidi Montllor, Grup de danses «Arracades», amb la col·laboració del grup de teatre l'Horta

Per tal de cobrir les despeses que això originarà, demanem que cada organització o col·lectiu signant aporte un mínim de mil (1.000) pessetes.

Podeu demanar-ne invitacions a la Casa Verda, de vesprada.

Coordinadora Pacifista (Casa Verda)

Cura Femenia, 15-1a • Telèfon 374 57 37 • 46006-València